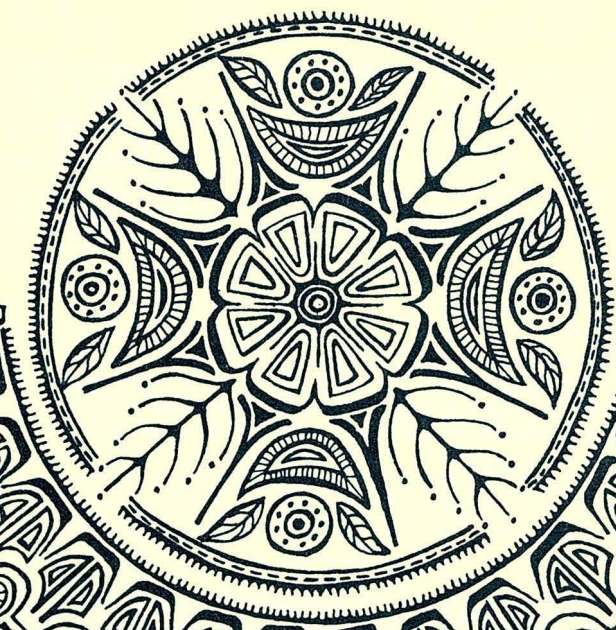

GOIGS A
SANT
GAETÀ
DE CHIENE

FUNDADOR
DELS CLERGUES
REGULARS I PARE
DE PROVIDÈNCIA

ENTRADA I TORNADA

RESPOSTA

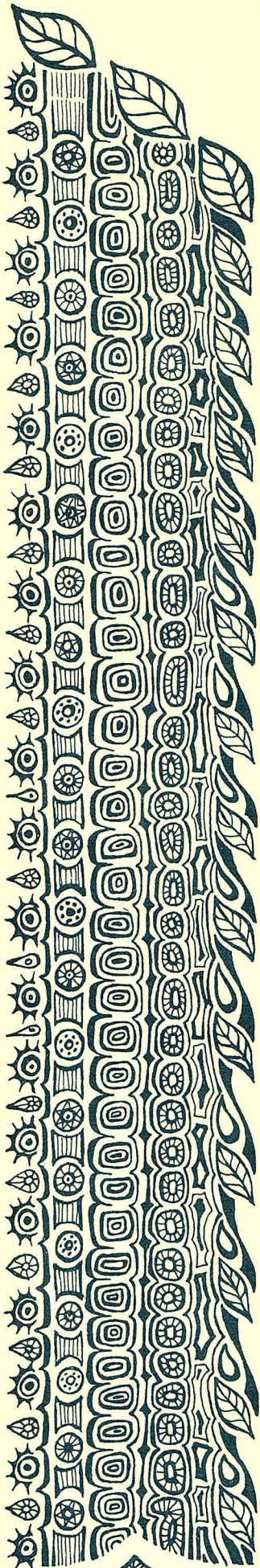
Si la ter-ra s'en-ri qui - a de la pau que hi vau ves - sar: mai no ens fal - ti vos - tra gui - a pro - vi - dent sant Ga - ie - tà

ESTROFES

Tot Vi - cen - zaus a - cla - ma - va ja al bell punt del nai - xe - ment i la ter - ra que e - ra es

cla - va per l'en - ve - ja més pu - nyent re - ra vós es - de - vin - dri - a ter - ra

lli - re i de bon gra. Mai no ens fal - ti vos - tra gui - a pro - vi - dent sant Ga - ie - tà

Si la terra s'enriqueia
de la pau que hi vau vessar:
**MAI NO ENS FALTI VOSTRA GUIA
PROVIDENT SANT GAJETÀ.**

Tot Vicenza us aclamava
ja al bell punt del naixement,
i la terra que era esclava
per l'enveja més punyent
rera vós esdevindria
terra lliure i de bon gra...

De petit, orfe de pare,
ja tastàreu el dolor,
que us referma i us prepara
per una alta missió.
Devotíssim de Maria
la fe seva us marcarà...

Entre els llibres i l'estudi
copsareu l'Amor Diví.
Jesucrist serà el preludi
de tota obra i tot destí;
i el veureu en malaltia
bategant en el germà...

Quin pessebre farà Roma
pel bressol de vostres mans?
Quin burí, pinzell i ploma
cantarà el místic atans?
Si la festa s'esmortia
li deu aire popular...

Com traspua l'Evangelí
tot el pla del Viure Nou!
No tindrà qui a l'Orde arrelli
cap neguit de renda o sou.
Tan ardida clerecia
tindrà en vós Pare i Degà...

Quin farell ens és la vida
que reposa en mans de Déu!
Mai del món fareu fallida
perque és ell el vostre feu.
Si els ocells i els camps vestia
quin dels fills no vestirà?...

Ens colpeix la vostra dita:
"Crist espera i ningú es mou".
Quina força és que us concita
per lluitar sense dir prou?
De Jesús-Eucaristia
ve el coratge que us mourà...

Nàpols plora per la guerra,
per l'error ploreu més vós,
i per l'odi que ara aterra
tot sentit religiós.
Una mort allí floria
que de pau serà llindar...

Ensenyeu-nos la sendera
que us dona la llibertat.
Feu que mai tornem enrera
del Camí que hem començat.
Tingui l'Orde coratgia
per servir, per estimar...

Si la terra s'enriqueia
de la pau que hi vau vessar:
**MAI NO ENS FALTI VOSTRA GUIA
PROVIDENT SANT GAJETÀ.**

JOAN ROIG I MONTSERRAT, Pvre.

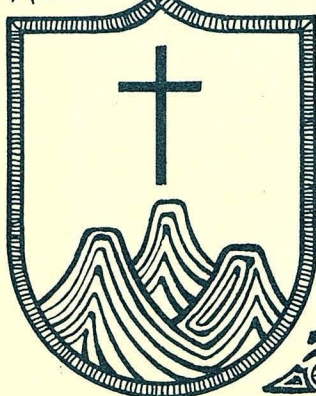
V/ Pregueu per nosaltres, sant Gaietà.

R/ Perquè siguem dignes de les promeses de Crist

PREGUEM.

Oh Déu, Vós concedireu a sant Gaietà la gràcia d'imitar la forma de viure dels Apòstols. Feu que, per la seva intercessió i els seus exemples, confiem sempre en Vós i cerquem amb constància el vostre Regne. Per nostre Senyor Jesucrist.

Amén.

SANT GAIETÀ

A CATALUNYA

Com tothom sap prou bé, sant Gaietà va cloure la seva existència terrena a Nàpols el 7 d'agost de 1547. Nàpols era llavors la capital d'un Reialme sotmès a l'Emperador Carles I d'Espanya on vivien moltes personalitats catalanes que hi arribaren al temps de la reconquesta de la Ciutat sota el regnat de Ferran II l'any 1504. Entre els catalans que llavors s'establiren a Nàpols cal esmentar la futura fundadora de les Caputxines, Ven. Maria Llong, un nebot de la qual era canonge de Lleida i vivia a Roma el 6 de maig de 1527, quan la Ciutat Eterna fou greument malmesa per les tropes de Carles V, dirigides pel Condestable de Borbó i Jordi Frudsberg. Acabada la maltempada, l'any 1533 Maria Llong acollia al seu famós Hospital d'Incurables de Nàpols a sant Gaietà, que venia a fundar-hi una Casa del seu Orde; després n'esdevingué la seva filla espiritual i, segons la historiografia teatina, aquella gran dona catalana es convertí, sota al guiatge de sant Gaietà, en la fundadora del primer convent de caputxines del món. Obviament el culte a sant Gaietà va florir de primer a Nàpols i s'estengué tot seguit a Vicenza, on havia nascut a les darreries del segle XV, l'any 1480.

Els seus fills espirituals, els Clergues Regulars, anomenats també Teatins, a fur i a mesura que anaven obrint llurs cases religioses per tota la península italiana i, des de 1622, per la península ibèrica, contribuïren a l'esponera d'aquest record afectiu envers el qui la història reconeixrà com un dels Sants més miraculosos dels segles XVII i XVIII. El Papa Urbà VIII, ateses les condicions de santedat excepcional que brillaren en la vida terrenal de sant Gaietà i el culte que tothom li retia després de mort, autoritzà l'any 1629 que hom el pogués venerar "amb missa i ofici de confessor no pontífex" a totes les esglésies teatines del món, a Nàpols i a Vicenza el 7 d'agost, jorn de la seva naixença al cel. A partir d'aquest moment el seu culte anà creixent, els seus miracles esdevingueren encara més nombrosos, hom confeigí nous processos apostòlics i el 12 d'abril de 1671 era finalment canonitzat a la Basílica de sant Pere de Roma.

Entre el 1629, data de la seva equipol.lent beatificació, i el 1671, any de la seva glorificació canònica, el culte a sant Gaietà penetrà amb vigoria a Catalunya i demés països de parla catalana: Mallorca i València. I, des de Madrid, la seva anomenada s'estengué per totes les Espanyes: la peninsular i la ultramarina. No cal dir que el seu culte fou difós principalment pels Clergues Regulars, teatins, que trobem a la Cort de Madrid des de 1622, tot i que llurs dues primeres cases obertes a terres ibèriques foren successivament la de Saragossa (1630) i la de Barcelona (1632).

Fullejant el llibre *Manual de Novells Ardits*, 16 (Barcelona, 1892) 206, ens assabentem que l'any 1654 - vint-i-cinc anys a penes després de la que hom anomena la seva beatificació - el Sant ja era venerat a Barcelona, el dia de la seva festa litúrgica, amb la presència de tots els membres del Consell de la Ciutat "amb ses insignies consolars, vergues i masses altes", ocupant els "bancs de la Ciutat" de l'aleshores petita església de sant Maties que sorgia a la plaça Cucurulla "devant del Palau del Marques d'Aytona".

Encaçats de llur casa i església de la Porta de l'Angel l'any 1835, els teatins tornaren a Barcelona l'any 1929 i, des de la nova església de sant Gaietà dels carrers Consell de Cent i Enric Granados, han contribuït a revifar el culte al *Pare de Providència* per tot Catalunya, on tanta difusió havia tingut en els segles passats com prou ho palesen tant els nombrosos tiratges de *goigs a sant Gaietà* que avui serveixen els nostres arxius històrics com els oratoris que, arreu de les nostres comarques, li han estat dedicats.

Gaietà Rossell i Clivillers, teatí
Mèxic D. F., 2 de febrer de 1984.

Aquesta edició mexicana dels
GOIGS AL GLORIOS SANT GAIETÀ, FUNDADOR DELS CLERGUES REGULARS I PARE DE PROVIDÈNCIA,
escrits pel poeta JOAN ROIG I MONTSERRAT, Rector d'Ulldemolins (Priorat),
i musicats pel Mestre VALENTÍ MISERACHS i GRAU, Director de la Capella Liberiana de Santa Maria la Major de Roma,
amb il.lustracions de ROSA BORRAS i CANADELL de Mèxic,
surten al carrer per a honorar els 500 anys del naixement del Sant.
Consta de 2000 exemplars, 100 dels quals han estat colorits a mà pel senyor E. CASTELLANOS i dedicats a l'autor del text,
en prova d'agraïment i d'afecte.
